

Moszkowicz Advocaten Utrecht
T.a.v. de heer mr. B. Molenaar
Voorstraat 2
3512 AM UTRECHT

Datum 31 augustus 2015

Zaaknummer S 14/04273 H

Betreft: Brief inzake het verzoek om nader onderzoek op de voet van art. 461 Sv ingediend namens de veroordeelde [verzoeker] door mr. M. Landsman.

Geachte heer Molenaar,

Bij verzoekschrift van 13 augustus 2014 heeft mr. M. Landsman namens (thans) uw cliënt, [verzoeker], op de voet van art. 461 Sv aan de procureur-generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden verzocht om nader onderzoek naar het bestaan van gronden voor de herziening van de onherroepelijke veroordeling van [verzoeker] ter zake van (onder meer) moord, die bij arrest van 18 april 2012 is uitgesproken door het gerechtshof te Arnhem.

[verzoeker] verzoekt - naar ik begrijp - om het verrichten van aanvullend DNA-onderzoek door een andere onderzoeksinstantie dan het NFI. Hij beoogt daarmee een onderzoeksresultaat te verkrijgen dat onderscheidend is voor in het bijzonder twee hypothesen, te weten (1) de hypothese dat het celmateriaal in het bemonsterde spoor (geadministreerd onder nummer AABJ4503NL#03) afkomstig is van zijn broer, en (2) de hypothese dat het celmateriaal in dit spoor afkomstig is van hemzelf. Die tweede hypothese is door het hof voor juist gehouden en ten grondslag gelegd aan de veroordeling.

Dit verzoek is door mij op 5 september 2014 voor advies aangeboden aan de (onafhankelijke) Adviescommissie voor afgesloten strafzaken (ACAS). Na ontvangst en bestudering van het dossier heeft de ACAS besloten gebruik te maken van haar onderzoeksbevoegdheden en vragen gesteld aan het Nederlands Forensisch Instituut. Bij rapport van 21 april 2015 heeft DNA-deskundige dr. A.G.M. van Gorp ter zake nader gerapporteerd. Dit rapport is door de ACAS *mede* ten grondslag gelegd aan haar advies van 18 juni 2015, waarvan mr. Landsman een afschrift is toegezonden. Dit advies besluit met de volgende passage:

“Het opnieuw uitvoeren van een vergelijkend DNA-onderzoek van het biologisch spoor op basis van een methode waarbij de DNA-kenmerken van een als bekend veronderstelde donor uit het DNA- profiel van een spoor worden weggehaald, acht de Commissie, indien al mogelijk en uitvoerbaar, niet noodzakelijk.

De Commissie acht het evenmin wenselijk of noodzakelijk om het betreffende biologische spoor door een onafhankelijk deskundige opnieuw te laten onderzoeken of te beoordelen.”

Bij brief van 26 juni 2015 heeft u meegedeeld dat u mr. Landsman heeft vervangen als raadsman van de verzoeker. U heeft bij die gelegenheid verzocht om een termijn voor reactie op het advies van de ACAS. Bij brief van 21 juli 2015 heeft u - naar ik begrip - alsnog gereageerd op het advies van de ACAS, waarna u bij brief van 20 augustus 2015 heeft geïnformeerd naar een beslissing mijnerzijds.

Bij deze deel ik u die beslissing mede. Allereerst deel ik de opvatting die in het advies van de ACAS is neergelegd, alsook de gronden waarop dat advies berust. Ik verwijs daartoe naar de inhoud van het advies.

Uw brief van 21 juli 2015 bevat geen (nieuwe) gezichtspunten die dwingen tot afwijking van het advies van de ACAS.

De enkele wens dat een andere deskundige “met frisse blik” een beschouwing geeft over de eerder verkregen onderzoeksresultaten in deze (afgesloten) strafzaak, noodzaakt in het bijzonder niet tot het door u verlangde nadere DNA-onderzoek. Ik heb geen enkele reden om te twifelen aan de objectiviteit (en deskundigheid) van dr. Van Gorp. Dat zij eerder (nl. op 6 september 2010) in deze zaak heeft gerapporteerd en tevens als deskundige ter terechtzitting is gehoord, vormt geen reden voor twijfel dienaangaande. Dat de uitkomst van haar rapportage uit 2010, haar mededelingen aan de (onderzoeks)rechter en haar nadere rapportage van 21 april 2015 uw cliënt onwelgevallig zijn, betekent immers niet dat zij heeft gezondigd tegen regels van onafhankelijkheid, onpartijdigheid en objectiviteit.

Terzijde, ik meen dat in geval van contra-expertise (u vergelijkt dit met een “vleeskeuring”) toch in elk geval gebruik zal moeten worden gemaakt van de diensten van personen van wie de

deskundigheid op dit terrein boven alle twijfel verheven is. Ik merk in dit verband op dat de door u genoemde ing. T.J. Dankers en ing. J.R. ten Hove op moment van schrijven geen van beide als DNA-deskundige zijn ingeschreven in het deskundigenregister van het NRGD, en dat de onderzoeksinstanties waaraan zij zijn verbonden, te weten het onderzoeksbureau "Forensics", resp. het Nationaal Forensisch Onderzoeksbureau, voor het door u voorgestelde DNA-onderzoek niet zijn geaccrediteerd door de Raad voor Accreditatie, als voorzien in art. 7, tweede lid, van het Besluit DNA-onderzoek in strafzaken. Kennisneming van hun professionele achtergronden, toegankelijk via openbare bronnen, doet het hierdoor ontstane beeld allerminst kantelen.

Bovendien is het ing. Dankers blijkens zijn door u toegezonden 'Plan van Aanpak' d.d. 8 juli 2015 ontgaan dat het NFI de mogelijkheid om het meerbedoelde spoor te onderzoeken met meer analysesystemen dan het in 2010 'standaard' SGMplus-DNA-analysesysteem wel degelijk heeft onderzocht. Hiervoor is het referentiemateriaal van de betrokken personen onderworpen aan een aanvullend DNA-onderzoek met twee andere DNA-analysesystemen, zijnde NGM en SEfiler (zie het NFI-rapport van 21 april 2015, blz. 6 en 7). Het resultaat van het onderzoek met de NGM- en SEfiler-DNA-analysesystemen bleek niet voldoende persoonsonderscheidend voor de gebroeders [verzoeker en betrokkene 1] om daarvoor het resterende DNA-extract van het spoor vrijwel volledig te verbruiken. Navraag bevestigde mij dat het locus SE33 is onderzocht en dat de broers [verzoeker en betrokkene 1] beschikken over dezelfde DNA-kenmerken op dit locus, als gevolg waarvan het typeren van dit locus in het spoormateriaal geen onderscheid zal kunnen maken tussen de beide broers voor wat betreft de herkomst van het spoor.

Ten slotte wijs ik u tevens op het destructieve effect van aanvullend DNA-onderzoek, hetgeen DNA-onderzoek met behulp van (potentieel persoonsonderscheidende) methoden die binnen afzienbare termijn beschikbaar komen, aanzienlijk kan bemoeilijken, zo niet geheel doorkruisen.

Kortom, in uw reactie bij brief van 21 juli 2015 zie ik geen aanleiding om af te wijken van het advies van de ACAS. Ik acht het door u verzochte onderzoek niet noodzakelijk.

Tegen deze beslissing staat geen hoger beroep open. Deze beslissing en het advies van de ACAS zullen in anonieme vorm worden gepubliceerd op de website van de rechtspraak:

www.rechtspraak.nl.

Hoogachtend,

D.J.C. Aben

advocaat-generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden

namens deze,

J. Hart, gerechtssecretaris.